

LUTKOVNO GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

Emil in detektivi

Emil und die Detektive (1929)

Pedagoško gradivo

Za pogovor
in ustvarjanje
z otroki

Pripravila: **Barbara Hanuš**

(OŠ/1, 2)

Dramska predstava/detektivka za otroke

Erich Kästner: Emil in detektivi

Emil und die Detektive (1929)

Emil **Nik Škrlec, k. g.**

Grundeis, Kip velikega nadvojvode
Karla **Jernej Kuntner**

Gustav, Fant v Neustadtu,
Gospa 2 v Berlinu **Rok Kunaver**

Profesor, Zvočnik na vlaku, Sprevodnik
na tramvaju, Berlinčan **Jan Bučar**

Babica, Bančnik, Bajsa v Neustadtu,
Berlinčanka **Nina Skrbinšek**

Mama, Petzold, Gospa 1 v Berlinu
Alenka Tetičkovič

Poni Klobuček, Punca v Neustadtu,
Berlinčanka **Ajda Toman**

Gerold, Jeschke, Policaj 2, Gospod 1
v Berlinu, Natakari **Matevž Müller, k. g.**

Dienstag, Policaj, Bajsini mož
v Neustadtu, Gospod 2 v Berlinu,
Glas po radiu **Jure Lajovic**

Režiserka **Ajda Valci**

Avtorici dramatizacije **Simona Hamer, Ajda Valci**
Dramaturginja **Simona Hamer**

Avtorica scenografije in kostumografije **Jasna
Vastl**

Skladatelj **Saša Lušič**

Avtor songov (besedilo, glasba) **Robert Jukič**

Koreograf **Sebastjan Starič**

Oblikovalec luči **Igor Remeta**

Lektorica **Irena Androjna Mencinger**

Producentka **Pija Bodlaj**

Vodja predstave in tonski mojster **Aca Ilić**

Lučni mojster **Srečo Brezovar**

Scenski tehnik **Tomo Hvastja**

Oblikovanje maske in frizur **Nina Jordanovski**

Izdelava scene, predelava rekvizitov in kostumov

**Sandra Birjukov, Iztok Bobič, Jernej Remše, s.
p.,**

Zoran Srdić, Urška Štrukelj, Marjeta Valjavec,

Ključavničarstvo **Uroš Mehle, s. p.**

Izdelava slamniov **Joži Košak**

Garderoberki **Daša Jordanovski, Maša Erčulj**

Emil in detektivi

Doživetje otrok v dvorani nadgradimo s pogovori in ustvarjalnimi dejavnostmi. Predstava o pogumnem Emilu in njegovih prijateljih spodbuja čustva in razmišljanja otrok, po ogledu predstave otroci izrazijo svoje lastno mnenje in svoj pogled na družino in družbo.

Napoved predstave

Naslov predstave, ki si jo bomo ogledali, je Emil in detektivi. Katere detektivske zgodbe poznamo iz filmov ali knjig? Kaj je značilno za detektivsko zgodbo? Bodimo pozorni, ali bo vse to tudi v predstavi.

Po ogledu predstave

Bili smo v Lutkovnem gledališču Ljubljana.
Ali smo si ogledali lutkovno predstavo?

Kdo je v predstavi nastopal?

Kateri dogodek nam je bil najbolj všeč? Zakaj?

Kateri dogodek je bil najbolj smešen?

Kakšna je bila scena?

Kako so bili igralci oblečeni?

Osrednje osebe

Emil

Emil je star deset let. Oče mu je umrl, zato živi le z mamo. Je najboljši učenec v razredu in vedno se trudi, da bi bil do vseh spoštljiv in prijazen. Zaveda se, kako težko ju mama preživlja, zato ji rad pomaga. Tudi ko dobi nagrado, najprej pomisli na to, da mora omogočiti potovanje v Berlin svoji mami. Novi prijatelji, ki jih je spoznal v Berlinu, mu na koncu predstave rečejo, da je »cel car«. Zakaj mu to rečejo? Komu mi rečemo, da je car?

Mama

Emilova mama je frizerka. Ponosna je na svojega sina, skrbi jo, da se mu ne bi kaj zgodilo. Vesela je, da mu lahko omogoči potovanje v Berlin. Zakaj je Emilova mama ponosna na svojega sina? Kdaj so naši starši ponosni na nas? Kako mama izraža svojo zaskrbljenost? Kako ravnajo naši starši, ko nekam odhajamo brez njih?

Grundeis

To je oseba, ki ji Emil in njegovi prijatelji nastavijo zanko. Ime Grundeis je izmišljeno, saj se tat predstavlja še z drugimi imeni. Je negativen lik, policija ga že dolgo išče. Je tudi nam že kdo kaj ukradel?

Fantje v Berlinu

Profesor, Gustav, Gerold, Dienstag in drugi fantje, ki jih Emil spozna v Berlinu, so pravi prijatelji. Izkažejo se z iznajdljivostjo, pogumom in pripravljenostjo, da vrstniku priskočijo na pomoč. Vsak fant ima svoje značilnosti. Gustav je vodja, ki fante zbere. Fantje so navajeni predvsem fantovske družbe, zato zardevajo, ko se pogovarjajo z Emilovo sestrično. Zanimivo je, da po pogovoru z njo Petzold pravi, da so babe same važičke, Gerold pa, da nič ne štekajo. Le Dienstag je iskren in prizna, da mu je všeč. Profesor je najbolj pameten. Zakaj pravi Gustav, da predstavlja Profesor možgane operacije, ostali pa so mišica operacije?

Ob predstavi se lahko pogovarjamo o solidarnosti. Kako razumete pomen besede solidarnost? Kdo v razredu rad priskoči na pomoč, ko vidi, da nekdo nekaj potrebuje?

Poni Klobuček

Ob lovu na gospoda Grundeisa se izkažejo predvsem fantje, a tudi Poni Klobuček, Emilovo sestrično, spoznamo kot hrabro in zanimivo deklico. Ali so deklice lahko prav tako pogumne kot fantje? Katere lastnosti bi pripisali posameznim osebam? Poiščimo kar največ pridevnikov, ki jih označujejo.

Kraj dogajanja

Tema, ki je bila navdih za scenografijo, je potovanje – tako fizično (iz Neustadta v Berlin in po Berlinu) kot tudi simbolno (Emil v teh dveh dneh pravzaprav odraste). Trije premični vagoni tako delujejo kot različna prevozna sredstva (vlak, tramvaj, taksi), mogoče pa jih je preoblikovati tudi v nepremične objekte (trafika, restavracija, banka itd.). Prostor med vagoni predstavlja ulice, trge, cesto, železniško postajo.

Katera prizorišča si videl v predstavi?

Emila in njegovo mamo začnemo spremljati v Neustadtu, kjer živita, zgodba se nadaljuje na vlaku in v Berlinu. Neustadt je izmišljeno mesto, beseda v prevodu pomeni Novo mesto. Pisatelj Erich Kästner se je rodil v Dresdnu, odraščal je v predelu mesta, ki se je imenoval Neustadt. Berlin je glavno mesto Nemčije. Poiščimo Berlin in Dresden na zemljevidu.

V predstavi so omenjene marke. Preden je Nemčija prevzela evro, je bila denarna enota marka.

Neustadt je majhno mesto, Berlin veliko. V majhnem mestu se vsi poznajo, to zaznamo tudi iz pogovora med potniki na železniški postaji. Kaj ve o življenju v Neustadtu radijski napovedovalec?

Ali živite v velikem ali malem mestu? Kaj so prednosti življenja v manjših krajih? Kje bi raje živeli? Zakaj?

Posebno mesto v uprizoritvi ima tudi svetloba, ki razmejuje in opredeljuje dogajalni prostor in tako pomaga vzpostavljati scenografske elemente v njihovi večplastnosti. Kako je svetloba ustvarjala različna vzdušja, dele dneva, vreme?

Si opazil, da je bilo tudi s svetlobo ločeno, ko je bilo dogajanje na odru realistično ali domišljjsko (dogajanje v Emilovi glavi; torej v njegovi domišljiji)?

Čas dogajanja

Zgodba je bila napisana leta 1929, dogaja se med obema vojnama. Tudi kostumografija in vizualna podoba predstave se oplajata v obdobju nastanka knjige, torej konec dvajsetih let prejšnjega stoletja. Tako je Emil oblečen v značilno nedeljsko obleko tistega časa, pa tudi preostali liki so oblečeni po takratni modi.

Kaj nam o tem času povedo oblačila nastopajočih in kaj scena?

Kakšne predmete smo videli na odru?

V knjigi *Ko sem še majhen* bil je Kästner komentiral začetek prve svetovne vojne z besedami: »Svetovna vojna se je začela, moje otroštvo se je končalo.«

Med obema vojnama se je v Nemčiji krepila politična stranka Adolfa Hitlerja. Erich Kästner je v svojih delih zagovarjal pravičnost in človekoljubnost, zato so mu prepovedali objavljati, njegove knjige so celo zažigali. V časopisih je objavljala pod različnimi psevdonimi. Za pisatelja Ericha Kästnerja pravimo, da je družbenokritično pisatelj. Kaj to pomeni?

Narišimo dolgo ravno črto. Napišimo zaporedje dogodkov, ki smo jih videli v predstavi.

Pogovarjajmo se

O odhodu na počitnice

Emil se veseli počitnic. Odpotoval bo k babici, teti, stricu in sestrični v Berlin. Mama pregleduje, kaj vse bo vzel s seboj. Opazi, da je vzel tudi kamne, saj jih želi pokazati svoji sestrični.

Kam mi najraje odpotujemo?

S čim se peljemo?

Kaj vzamemo s seboj? Ali stvari zložimo v kovček, potovalko, nahrbtnik?

O prijateljstvu in sodelovanju

Emil se v velikem mestu počuti izgubljenega. Ve, da je sam proti Grundaisu, ki z ukradenim denarjem mirno večerja. Ko spozna Gustava in njegove prijatelje, mu je takoj lažje. Če nas je več, smo močnejši, imamo več zamisli, kako bi akcijo izpeljali. Gustav se odloči, da bo Emilu pomagal, ker se mu zdi primer zanimiv. Na koncu predstave se Emil prijateljem zahvali in jim prizna, da mu brez njih ne bi uspelo. Ob katerem dogodku smo mi začutili, da nam nekaj ne bi uspelo brez prijateljev?

O revščini

Emilova mama je težko zaslužila denar, ki ga je dala Emilu. Naroči mu, naj babici pove, da jima je šlo malo bolj na tesno zadnje mesece in da ji zato ni mogla nič poslati. Družbene razlike se vidijo že na železniški postaji. Bajsa in njen mož imata veliko kovčkov, potujeta v toplice, Emil potuje sam, saj si mama potovanja ne more privoščiti, ima le star oguljen kovček.

Tako kot morata Emil in njegova mama paziti na to, da ne porabita preveč, je tudi med nami veliko ljudi, ki težko živijo. Šole imajo šolske sklade, da bi tisti učenci, ki nimajo denarja, lahko odšli na kulturne, naravoslovne in športne dni, na izlete in tabore. Nihče si na izletih ne želi, da bi izstopal, da bi sošolci opazili, da si ne more kupiti pijače, sladoleda ... Emil pravi, da mu mama vedno da toliko denarja, kolikor ga dobijo ostali sošolci, včasih celo več. A Emil zapravi le polovico in prinese polovico denarja nazaj domov.

Emil dobi za nagrado, ker je ujel roparja, tisoč mark. Ker z mamo nimata veliko denarja, je prav gotovo veliko reči, ki bi si jih želel imeti. A on ob tem, ko izve, koliko denarja bo dobil, ne pomisli na to, kaj si želi, pomisli le na to, da bi tudi mami lahko omogočil prihod v Berlin. Kaj bi mi naredili z veliko vsoto denarja, ki bi ga dobili za nagrado? Ko se Emil pogovarja s Profesorjem, ga vpraša, ali imajo pri njem doma veliko denarja. Profesor mu odgovori, da o tem nikoli ne govorijo. Emil pravi: »Po mojem ga imate veliko, če se o denarju malo pogovarjate.« Zakaj se o denarju v družinah pogovarjamo predvsem takrat, ko ga nimamo?

Emil in Profesor pripadata dvema svetovoma, a sta prijatelja. Podobno smo videli tudi v Kästnerjevi knjigi *Pikica in Tonček*. Gustav se posmehuje Emilovi obleki, a na koncu pravi: »Itak ni pomembna obleka, ampak tisti, ki jo nosi.« Ali poznate pregovor, da obleka ne naredi človeka? Pogovarjajmo se o tem, kako pomembno je, da smo prijatelji tudi s tistimi, ki nimajo najnovejše znamke mobitela in najmodernejših oblačil.

Kaj bi se v družbi moralo spremeniti, da ne bi bilo več revščine?

O kraji in drugih kaznivih dejanjih

Tat že na železniški postaji ukrade denar Bajsinemu možu, v kupeju pa še Emilu. Na koncu predstave izvemo, da ga policija že ves mesec išče, ker je to ropar, ki vlamlja v banke. Kako se počuti Emil, ko se zave, da ga je tat okradel? Emil je jezen, razočaran, obupan ... Pripovedujmo, kako se mi počutimo, če nas kdo ogoljufa, če se nam zgodi krivica ...

Zanimivo je, da Grundeis ni le zločinec, ampak tudi žrtev – taksist ga ogoljufa.

Fantje razmišljajo, kako bi denar dobili nazaj. Petzold pravi, da bodo denar Grundeisu ukradli, ko ga bodo ujeli. Profesor meni, da so potem isti lopovi kot on. Petzold odgovarja: »Če mi kdo kaj ukrade in jaz tisto spet ukradem njemu, potem nisem jaz tat, ampak še vedno on.« Emil se strinja s Profesorjem, da je tat vsak, ki komu kaj na skrivaj vzame. Kaj menite o tem? Bi lahko denar enostavno ukradli? Zakaj Emil kraje ne prijavi policistom? Emil se boji, da ga bodo aretirali, ker je narisal brke kipu nadvojvode Karla. Ali je čečkanje po spomeniku razlog za aretacijo? Katera kazniva dejanja obravnavajo policisti? Emil pravi, da sošolcev, ki so bili pri spomeniku z njim, ne bo izdal. Kako bi Emil in sošolci lahko popravili čečkanje po spomeniku? Kako se Grundeis izgovarja, ko vidi, da so ga policisti ujeli? Vidimo, da laže. Ko pravi, da ni nič naredil in da ne ve, zakaj mora v preiskovalni zapor, zmanjšuje pomembnost kaznivega dejanja.

Ali kdo v razredu želi postati policist? Zakaj? Kdo želi postati detektiv? Katere lastnosti mora imeti dober detektiv? Biti mora iznajdljiv in pogumen. Gerold pravi: »Če si strahopetec, potem itak ne moreš biti detektiv.«

Raziskujmo

Komunikacija nekoč in danes

Mama je dala Emilu pisma, da bi ji pisal vsak drugi dan, Emil babici prek Gerolda pošlje pismo, da ji sporoči, naj je ne skrbi.

Kako danes staršem sporočimo, da smo srečno prispeli in da je vse v redu?

Zanimiva je tudi komunikacija brez besed, ki poteka med fanti. Med zasledovanjem se sporazumevajo z znaki, ki jih uporabljajo specialci. Zamislimo si skrivne znake, s kateri bi želeli nekomu nekaj sporočiti.

Primerjajmo različne knjige, gledališke predstave in filme

Otroške detektivke

Pri detektivskih zgodbah običajno vemo, kaj se je zgodilo, ne vemo pa, kdo je to storil. Pri zgodbi o Emilu vemo, kdo je storilec, ne vemo pa, kako ga bo fantom uspelo ujeti. Preberimo več detektivskih knjig in jih primerjajmo: kdo raziskuje, kaj raziskuje, kateri predmet pomaga pri razkritju? Emil kot dokaz, da govori resnico, pokaže buciko.

Med pravili pisanja detektivskih zgodb so tudi, da mora imeti bralec enake možnosti, da reši primer, kot jih ima detektiv, da v zgodbi ne najdemo nobenih nadnaravnih pojavov, da mora biti zločinec omenjen že na začetku zgodbe, vendar tako, da ga bralec še ne odkrije in da pride do rešitve primera detektiv z razmišljanjem, ne le slučajno ali zaradi srečnega naključja.

Kako so ta pravila upoštevana pri različnih detektivskih zgodbah, ki smo jih prebrali ali smo si jih ogledali v kinu ali gledališču?

Otroci, ki prevzamejo vloge odraslih

Preberimo Kästnerjeva dela *Emil in detektivi*, *Dvojčici in Pikica in Tonček*. V njegovih mladinskih delih pogosto nastopajo otroci, ki prevzamejo naloge in vloge odraslih. Kako se to kaže v naštetih delih? Pomislimo še na druga literarna dela, filme in gledališke predstave, v katerih smo opazili, da so otroci probleme rešili uspešneje kot odrasli.

Odnos med mamom in sinom

Pravijo, da je imel do svoje mame Kästner poseben odnos: v časopisih *Leipziger* in *Berliner Zeit* ji je vsakodnevno pisal zaupna pisma ali dopisnice. Tudi Emil je do svoje mame zelo pozoren in ljubeč. Kako izraža svojo ljubezen? Na železniški postaji ji reče: »Ti pa ne garaj preveč, da ne boš zbolela. Ker potem ti nihče ne bo mogel kuhati čaja in pripraviti jajc na oko.« Ob teh besedah pomislimo na Tončka iz knjige *Pikica in Tonček*. Emil je ob smrti očeta prevzel odgovornost za mamom, pravi, da pride zvečer že ob sedmih domov, ker noče, da bi mama sama jedla večerjo. A ko se pogovarja s Profesorjem, poudari, da zato ni mamin sinček.

Emil čuti odgovornost tudi do svoje babice, saj ve, da jo mora ob prihodu v Berlin obvestiti, da je z njim vse v redu. Pomislimo še na druge literarna dela, filmske in gledališke predstave, v katerih vidimo veliko navezanost otrok na starše. Razložimo vzroke te navezanosti.

Bogatimo besedišče

Besede z enakim pomenom – sopomenke

V predstavi smo slišali različne besede, ki bi jih lahko nadomestili s sopomenkami. Poiščimo sopomenke naslednjim besedam: kufer, izmakniti, nervozna, vzhičen, pridanič, garati, zoprn, klošar, žicati, žajfa, butast, blazno zanimivo, valda, hec, smrkavec, žreti, krama, siten, gobcati, bluziti, bedarija, kregati se, nakladati, simpl, tičati, cvetje, štrudelj, slastno, laufati, paničariti, zafrkniti ...

Razložimo besedne zveze: šlo nama je malo bolj na tesno, na tesnem sta z denarjem, v skladu z voznim redom, skrunitev spomenika, prilepiti eno okrog ušes, ta spet filozofira, izropajte hladilnike, pol smo pa v riti, zašili ga bomo, spokajte domov, doma bo cela štala, obvladati situacijo, vzeti pravico v svoje roke, pravici je zadoščeno ...

Vzdevki

Emil kliče mamo mami in šef, mama kliče Emila ti moj lump, na koncu predstave mu reče bogataš.

Kako nas včasih pokličejo naši starši?

Katere izraze za Grundeisa smo slišali v predstavi? Baraba, svinja lopovska, tat, lopov, ropar, zločinec, goljuf. Taksist pravi, da je mrha lena, skopuh lenuharski. Zakaj si to misli?

Emil svojo sestrično imenuje Poni Klobuček, Klobučkova Poni, Ponasta Klobučevina.

Kaj izraža vzdevek Profesor? Gustav pravi, da je Profesor rasel samo v možgane.

Ko se fantje prepirajo, ali bi Grundeisu denar ukradli, jih Gustav ustavi: »Poslušajte, petelini!« Zakaj jim reče petelini?

Ko Profesor zjutraj naznani, da je prišel čas za akcijo, prijateljem reče: »Možje! Bojevniki! Detektivi!«

Kaj misli Poni Klobuček s tem, ko vpraša, kateri od fantov je Sherlock Holmes?

Kakšne vzdevke imajo naši sošolci, prijatelji, učitelji?

Kaj izražajo vzdevki?

Igrajmo se z besedami

Kaj bomo dali v kovček? Spomnimo se, kaj vse je vzel Emil na počitnice. Kaj pa bomo vzeli mi? Prvi učenec začne: V kovček bom dal brisačo. Drugi učenec ponovi: V kovček bom dal brisačo, barvice ... Vsak mora ponoviti vse besede in dodati svojo besedo, ki se začne na isti glas, kot se je začela prva beseda (bonbon, banana, britvica, bikini, bunda, berilo, boben ...).

Kaj bomo naročili v restavraciji? Spomnimo se, kaj je v restavraciji naročil Grundeis. Še mi naročajmo. Prvi učenec začne: Prinesite mi sok. Drugi nadaljuje: Prinesite mi sok, kruh ... Koliko besed bomo znali ponoviti? Učenci si med seboj lahko pomagajo.

Pišimo

Prvič sami

Emil prvič sam potuje tako daleč. Kdaj smo mi prvič prespali brez staršev? Kdaj smo se prvič peljali z vlakom? Smo se že peljali z letalom? Kdaj smo prvič videli morje? Kdaj smo dobili prvo kolo? Napišimo svoje spomine na dogodke, ki smo jih ohranili v spominu kot prve izkušnje nečesa zanimivega.

Na železniški postaji

Kako zanimivo je stati na železniški postaji, opazovati ljudi in si zamišljati, kam potujejo! V parih sestavimo dialoge med potnikoma, ki se srečata na postaji. Dialoge zapišimo in odigramo.

Naša detektivska zgodba

V skupinah pišimo detektivsko zgodbo. Odločiti se moramo za zaplet in razplet, vpletemo lahko zanimive predmete in celo vohunsko preobleko. Vohunsko preobleko si je v predstavi nadel Gerold, ko je oblekel hotelsko uniformo. Razpišimo tudi nagrado za tistega, ki pomaga pri razkritju primera.

O pisatelju

Erich Kästner se je rodil leta 1899 v Dresdnu, umrl je leta 1974 v Münchnu. Napisal je veliko knjig za otroke, leta 1960 je prejel Andersenovo nagrado, predlagan je bil tudi za Nobelovo nagrado. Njegova najbolj znana dela, prevedena v številne jezike, so *Emil in detektivi* (1929), *Pikica in Tonček* (1931), *Leteča učilnica* (1933) in *Dvojčici* (1949). Kästner spada med najbolj brane mladinske pisatelje. Ko je v Nemčiji pred drugo svetovno vojno prišla na oblast Hitlerjeva NSDAP, zaradi svojega socialnega in kritičnega realizma ni smel več objavljati, njegove knjige so celo zažigali. Po vojni je začel spet pisati, ukvarjal se je tudi s pisanjem filmskih scenarijev.

O nastanku knjige *Emil in detektivi*

Detektivska zgodba je nastala po pobudi Edite Jacobsohn, vdove Siegfrieda Jacobshona, ki je izdajal revijo *Die Weltbühne*. Knjiga je bilo samo v Nemčiji prodana v več kot dveh milijonih izvodov in do danes prevedena v več kot 60 jezikov. Za takratno otroško literaturo, v kateri je prevladoval pravljичni svet, je bilo zelo nenavadno, da se je zgodba odvijala v sodobnem Berlinu.

Pojdimo v knjižnico

Preberimo knjigo *Emil in detektivi*, ki je izšla z ilustracijami Walterja Trierja.

Primerjajmo knjigo in gledališko predstavo.

Preberimo še druge knjige Ericha Kästnerja.

Katere detektivske zgodbe smo že brali? Ali poznamo knjigi *Pozor, črna marela!* (napisal Adam Bahdaj) in *Detektivski mojster Blomkvist* (Astrid Lindgren)?

Tri detektivke, ki se dogajajo v Berlinu, je napisal sodobni nemški pisatelj Andres Steinhöfel: *Riko, Oskar in senčne prikazni*, *Riko, Oskar in zlomljeno srce ter Riko, Oskar in kamnita tatvina*. Osrednja lika zgodb sta Riko in Oskar, eden preveč bister in drugi bolj počasen v dojemanju, oba pa tako drugačna od ostalih, da nimata pravih prijateljev. A skupaj razrešita veliko zapletenih primerov. Za mlajše bralce so primerne knjige o detektivu Kvjatkovskem (Jürgen Banscherus) in knjige iz zbirke *Detektivska agencija Lovro in Maja* (Martin Widmark).

Kaj pa slovenski avtorji? Leopold Suhodolčan je pisal o detektivih Naočniku in Očalniku (*Naočnik in Očalnik, Na večerji s krokodilom, Stopinje po zraku*), zgodbe, v katerih mladostniki rešujejo nenavadne primere, pišejo Bogdan Novak (zbirka knjig *Zvesti prijatelji*), Ivan Sivec (*Pozabljeni zaklad, Skrivnost zlate reke, Čarobna violina ...*), Vitan Mal (*Dvojni agent Žardna*), Tatjana Kokalj (*Zgodbe o detektivki Zofiji*), Tadej Golob (*Kam je izginila Brina?*) in drugi.

Pojdimo še v gledališče in kino

Film po knjigi *Emil in detektivi* so posneli že leta 1931, vendar Kästner ni bil zadovoljen s scenarijem. Leta 2001 so v Nemčiji posneli sodobno različico, film smo si lahko ogledali tudi v Sloveniji, a zgodba se zelo razlikuje od izvirnika. Tako Emil v filmu ne živi z mamo, ampak z brezposelnim očetom.

Zanimiv hrvaški detektivski film za otroke *Koko in duhovi* je na sporedu v programu Kinobalon. Film govori o tem, kako je deček Koko razrešil detektivski primer v vasici Zeleni vrh.

Katere detektivske filme poznamo? Kdo so najbolj znani detektivi, ki jih lahko spremljamo v televizijskih nadaljevankah? Televizijske serije o detektivskem poročniku Columbu, Sherlocku Holmesu, Miss Marple, inšpektorju Clouseau in drugih poznajo tudi mnogi šolarji.

*Kraljestvo
domišljije*

Lutkovno gledališče Ljubljana Krekov trg 2, 1000 Ljubljana
T 01 300 09 70, **F** 01 3000 980
E info@lgl.si
🐦 @lutkovno
f @LutkovnoGledalisceLjubljana
www.lgl.si

Gostovanja in organizirani obiski šol in vrtcev Edita Golob in Špela Juntres
T 01 3000 976
E organizacija@lgl.si